

Přibližně jako české samohlásky čteme:

a - vyslovíme a

e, ai, ais, ez, er - e

i, y - i

o, au, eau - o

ou - u

e bez akcentu na konci slova - se nečte

Některé samohlásky, které v češtině nemáme:

eu, oeu - zaokrouhlíme rty na o, ale vyslovíme e

u - zokrouhlíme rty na u, ale vyslovíme i

an, am, en, em - nosové a

om, on - nosové o

in, im, ym, yn, ... - nosové e

Polosouhláska

oi - vyslovíme ua

Souhlásky

c před i nebo e - čteme s

c před a, o, u a jinou souhláskou - k

c s háčkem dole - s

g před i nebo e - ž

g před a, o, u a jinou souhláskou - g

gn - ň

h - se nikdy nečte

ch - se čte většinou š

j - ž

ill - j

m, n - způsobují nosovost předcházející samohlásky,

pokud nejsou zdvojené

nebo za nimi nenásleduje jiná samohláska

ph - f

que - k

er na konci slova - čteme zavřené e

ss - s

s mezi samohláskami - z

s na konci slova - se většinou nečte

spojka et - čteme pouze e

ti před samohláskou - sj

tch - č

ez na konci slova - čteme zavřené e